

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: **Q. A.** (identita udaná)
státní příslušnost Afghánistán
poslední známý pobyt v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje,
Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort**
sídlem Opočíněk 57, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 3. 2021, č. j. KRPE-6858-53/ČJ-2021-170022,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, se přiznává odměna za zastupování ve výši 10 200,- Kč, jež mu bude vyplacena do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas doplněnou žalobou (ve světle závěrů uvedených v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021, č. j. 2 Azs 157/2021 – 25) domáhal přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo žalobci dle § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, v platném znění (dále jen jako „zákon o pobytu cizinců“), prodlouženo zajištění za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie - Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Doba prodloužení zajištění byla stanovena podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců do 19. 4. 2021. Svou žalobu žalobce odůvodnil následujícím způsobem:
2. Žalobce v žalobě vytyčil v podstatě jednu žalobní námitku spočívající v pochybení žalované, která v žalovaném rozhodnutí nijak nezkoumala správnost stanovení věku žalobce, čímž zatížila své rozhodnutí nezákonností. Žalobce po celou dobu jeho zajištění poukazuje na skutečnost, že je osobou nezletilou bez doprovodu, tudíž jej nelze zajistit jako osobu zletilou v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, jelikož toto zařízení je pro nezletilé nevhodné. Žalovaná sice učinila kroky ke zjištění věku žalobce, konkrétně za použití rentgenových snímků kostí a metody GP, avšak tato metoda podle žalobce není přesvědčivá, jelikož mohou vznikat velké odchylky mezi reálným a zjištěným věkem, na což dlouhodobě poukazuje také Nejvyšší správní soud. Žalovaná tedy byla povinna zvolit i jiné metody pro zjištění věku žalobce, jako např. psychologický posudek, přičemž na posouzení věku žalobce by se měli podílet experti napříč obory jako je pedagogika a psychologie. Žalovaná však rezignovala na multidisciplinární posouzení věku žalobce, čímž nedostála své povinnosti zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností.
3. Na základě všeho výše uvedeného žalobce navrhl, aby zdejší soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
4. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen jako „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Ze správního spisu vyplývá a mezi stranami ani není sporné, že žalobce byl kontrolován v rámci pobytové kontroly prováděné hlídkou Policie České republiky dle zákona o pobytu cizinců v prostoru průmyslové zóny v ul. U Panasonicu, Pardubice. Žalobce nedisponoval žádným vízem ani dokladem totožnosti definovaným v ustanovení § 108 zákona o pobytu cizinců, resp. nedisponoval žádným listinným dokladem, kterým by mohl hodnověrně prokázat svou totožnost, věk, státní příslušnost a svou totožnost, státní příslušnost a věk nemohl prokázat ani prostřednictvím obrazových záznamů umístěných na elektronickém nosiči, v mobilním telefonu či na sociálních sítích na internetu. Jeho totožnost a státní příslušnost tak byla neznámá. Porovnáním otisků prstů v centrální evidenci daktyloskopických karet prostřednictvím systému AFIS a EURODAC byla zjištěna shoda v systému EURODAC se záznamem č. RO1TM001T201231045X, což svědčí o skutečnosti, že účastník řízení je žadatelem o mezinárodní ochranu v Rumunsku. Následně

žalovaný vydal rozhodnutí dne 18. 2. 2021, č. j. KRPE-6858-56/ČJ-2021-170022, kterým byl žalobce dle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona o pobytu cizinců zajištěn za účelem jeho předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie - Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Doba zajištění byla stanovena podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců na dobu 30 dnů. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu, kterou zdejší soud rozsudkem ze dne 28. 4. 2021, č. j. 52 A 17/2021 – 138, zamítl. Kasační stížnost proti zmíněnému rozsudku zdejšího soudu byla pro nepřijatelnost odmítnuta. V mezidobí, kdy o zákonnosti zajištění rozhodovaly správní soudy, vydala žalovaná již výše popsané rozhodnutí, kterým prodloužila zajištění žalobce, proti čemuž žalobce brojí výše popsanou žalobou.

6. Nyní již k meritu věci.
7. Žalobce vystavěl svou žalobu pouze na argumentaci, že se žalobcem má být po celou dobu řízení o zajištění jednáno jako s osobou nezletilou, když v době zajištění žalobce měl jeho věk být 17 let. Žalovaná však s žalobcem jednala jako s osobou zletilou, když postavila svůj závěr o zletilosti žalobce na výsledcích zkoumání rentgenových snímků, které byly posouzeny tzv. GP metodou (Greulich-Pyle). Tento způsob zjištění věku však žalobce považuje za nesprávný, výsledky zkoumání GP metodou jsou neprůkazné s často velkými odchylkami od skutečného věku. Žalovaná tak nezjistila skutkový stav bez důvodných pochybností, čímž zatížila své rozhodnutí nezákonností. S tímto však nemůže krajský soud souhlasit.
8. Předně je třeba připomenout, že zde žalované rozhodnutí je rozhodnutím o prodloužení zajištění žalobce, ve kterém žalovaná pouze zkoumá (a odůvodní), zda existuje zákonný důvod pro prodloužení zajištění. Samotné zajištění žalobce jako osoby zletilé bylo předmětem předchozího rozhodnutí, přičemž se správního spisu vyplývá, že v samotném rozhodnutí o zajištění žalobce se žalovaná pochybnostmi o věku žalobce náležitě zabývala (viz str. 2 až 4 rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2021, č. j. KRPE-6858-56/ČJ-2021-170022). Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí o zajištění, nicméně v této žalobě proti závěrům žalované o věku žalobce ničeho nenamítal, ač mu v tom nic nebránilo. Zkoumání věku žalobce tak nebylo předmětem žalovaného rozhodnutí a nelze tak žádným způsobem žalované vyčítat, že se věkem žalobce v žalovaném rozhodnutí nezabývala, když tato otázka již byla žalovanou řešena v předchozím rozhodnutí o zajištění žalobce a žalobce závěry žalované obsažené v tomto rozhodnutí již nijak nesporel.
9. Nicméně krajský soud v rámci co největšího šetření práv zajištěného cizince (žalobce) přistoupil k přezkumu závěrů žalované o žalobcově věku, přičemž na těchto závěrech neshledal nic, co by způsobovalo nezákonnost žalovaného rozhodnutí.
10. Žalobce při řízení o jeho zajištění uvedl datum narození 2. 11. 2004, tudíž tvrdil v řízení věk 17 let. Žalobce však nepředložil žádný doklad dosvědčující jeho tvrzení, tudíž učinila žalovaná další kroky k odstranění pochybností ohledně věku žalobce (viz žádost o stanovení přibližného věku osoby ze dne 27. 1. 2021, úřední záznam ze dne 2. 2. 2021 o pořízení RTG snímku levé ruky, úřední záznam o urgenci posouzení přibližného věku

žalobce ze dne 12. 2. 2021). Dne 17. 2. 2021 obdržela žalovaná posudek o přibližném věku žalobce od společnosti DC-FLIPPER s.r.o., která uvedla, že bylo provedeno posouzení přibližného věku žalobce z RTG snímků levé ruky za pomoci metody Greulich-Pyle, přičemž bylo zjištěno, že věk žalobce je „**minimálně 35 let**“. Na základě tohoto zjištění tak nadále pokračovala žalovaná v řízení s žalobcem jako s osobou, u které byla dostatečným způsobem zjištěna zletilost. Na tomto závěru a postupu žalované krajský soud neshledal jakékoliv pochybení. Na tomto závěru krajského soudu nemůže nic změnit ani žalobcova argumentace ohledně nepoužitelnosti metody GP pro stanovení věku žalobce, z důvodu neprůkaznosti a nepřesnosti výsledků.

11. Metodami stanovení věku z RTG snímků pro účely řízení o zajištění cizinců se již správní soudy v historii hojně zabývaly, přičemž lze za všechny citovat z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 3. 2021, č. j. 46 A 1/2021 – 59:

„[52] V rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č. j. 5 Azs 107/2020-46, Nejvyšší správní soud poukázal na to, že aby byly výsledky posouzení věku přiměřeně spolehlivé, je podstatné, jaké metody budou použity, přičemž použití konkrétní metody vedoucí ke stanovení věku je otázkou odbornou. Upozornil na případ tří nezletilých cizinců bez doprovodu původem z Afghánistánu, jejichž zajištěním za účelem předání podle § 129 zákona o pobytu cizinců se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 4. 2020 č. j. 2 Azs 198/2019-81. Z něj vyplývá, že v praxi byly zjištěny významné rozdíly mezi výsledky metody GP-Z a metody TW3 při posouzení rentgenových snímků zápěstí. K podstatě obou metod odkázal na obecně dostupnou příručku k posuzování věku vypracovanou Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu (EASO – European Asylum Support Office), druhé vydání, 2018, „v níž je – s poukazem na odbornou literaturu – vysvětleno, že je vyhodnocován tvar, velikost kostních částí a stupeň osifikace epifyzy právě pomocí rentgenu ruky, který je porovnán:

a) podle radiologického atlasu, který obsahuje standardní snímky příslušného věku a pohlaví k určení vývojového stadia; referenční publikací se stal atlas Greulich a Pyleho (GP) – tato metoda je výsledkem studie z roku 1935;

b) podle jednotlivých kostí, kde je stupeň zralosti určován u jednotlivých kostí a kombinuje se pro účely výpočtu celkového stadia zralosti, což se opírá o přístup Tannera-Whitehouse (TW), který je aktuálnější a dostupný ve třech vydáních.“

[53] Nejvyšší správní soud dále v rozsudku č. j. 5 Azs 107/2020-46 konstatoval, že „nepopírá, že i metoda GP může být použita při odhadu kostního věku, avšak má pochyby, že je metodou nejpresnější, resp. přesnější než metoda TW3, která odděleně hodnotí jednotlivé kosti.“ Dále komparativně poukázal na judikaturu švýcarského Federálního správního soudu, „která vychází z toho, že výsledek vyšetření zápěstní kosti má omezenou autoritativní hodnotu – zvláště po dosažení věku 16 let je důkazní hodnota vyšetření nižší a nelze z ní jednoznačně usuzovat na skutečný věk. Výpověď dotčeného cizince tak zjištěný výsledek vyšetření věku nemůže zpochybnit, ledaže by byl vyšší o 3 a více let oproti cizincem udávanému věku. Jako jediný důkaz je tak výsledek vyšetření kostního věku uznáván v případě, že by odchylka oproti udávanému věku byla vyšší než 3 roky; srov. rozsudky ze dne 10. 3. 2016, sp. zn. D-5785/2015, a ze dne 4. 3. 2019, sp. zn. E-7333/2018.“ Zdůraznil také, že obě metody jsou založeny na srovnávacím materiálu, u něhož je nezbytné zohlednit i jiný socioekonomický a geografický původ posuzovaných osob. V tomto ohledu poukázal na rozsudek švýcarského Federálního

správního soudu ze dne 8. 8. 2018, sp. zn. E-891/2017, na který odkázal Krajský soud v Plzni v rozsudku č. j. 17 A 121/2019-74. Konstatoval, že by bylo namístě, aby si policie, příp. Ministerstvo vnitra v rámci metodické činnosti opatřilo odborně podložený závěr o podstatě metod TW3 a GP, včetně toho, do jaké míry je možné jejich výsledky považovat za validní a za jakých okolností je nutné je doplnit. Nejvyšší správní soud též připomněl, že vedle obou uvedených lékařských metod vycházejících z rentgenového snímku karpálních kostí (ruky/zápěstí) je možné užít i jiné lékařské či nelékařské metody. K otázce posuzování věku obecně uzavřel, že se musí jednat o rychlý postup, který může zahrnovat též lékařské vyšetření, u něhož ovšem nelze – v závislosti na užití metodě – vyloučit určitou míru chybovosti či odchylky; podle okolností tedy může být vhodná i jeho kombinace s psychosociálním hodnocením dotčeného cizince na základě jeho pohovoru se sociálním pracovníkem či psychologem.

[54] Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 14. 12. 2020, č. j. 19 A 49/2020-36, na základě provedeného dokazování odbornými vyjádřením odůvodnil závěr, že na konci hormonálního dětství se u zdravých jedinců může kostní věk a kalendářní věk lišit až o dva roky a v případě výsledku dle metody GP odpovídajícímu 19 letům nelze vyloučit, že v případě urychlené puberty jde o jedince ve věku 17 až 17,5 let. Současně podrobně odůvodnil závěr, že metoda TW3 není vhodná pro určení kalendářního věku z věku kostního v případech, kdy se má jednat o osobu na hranici zletilosti, neboť při dosažení konečné délky dlouhých kostí bude stanoven kostní věk u chlapců na 16,5 roku. Uzavřel, že „v případech, kdy zjištěný kostní věk na základě rentgenových snímků kostí ruky metodou GP není vyšší o 2 a více roků proti věku udávanému cizincem, by se nemělo jednat o jediný důkaz, na základě kterého bude určena zletilost posuzovaného. Metoda GP by podle okolností měla být kombinována např. s psychosociálním hodnocením dotčeného cizince na základě jeho pohovoru se sociálním pracovníkem či psychologem. Zdejší soud k uvedenému dodává, že podle § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přiblíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Vyšetření cizince lékařskou metodou tak lze doplnit nejen psychosociálním hodnocením, ale lze jej podle okolností případu hodnotit ve vztahu s dalšími důkazy, které cizincem udávané údaje ohledně data (roku) narození zpochybňují (potvrzují). Lze tak při hodnocení důkazů přiblížit též k informacím o identitě a věku cizince získaných od cizozemských orgánů, zjevně nepravdivé výpovědi cizince obsahující zásadní vnitřní rozpory o jeho identitě, či informacím ze země původu apod.“

Na základě výše uvedeného vyčerpávajícího shrnutí judikatury nejen správních soudů ČR lze dojít k jednoznačnému závěru, že lze určit přibližný věk cizince posouzením RTG snímků kostí při použití metody GP. Nicméně, jak uvádí i žalobce správně v žalobě a krajský soud s tímto tvrzením souhlasí, pokud není rozdíl mezi věkem stanoveným metodou GP a věkem udávaným cizincem větší než 2 a více let, je na místě, aby žalovaná učinila další kroky k odstranění pochybností ohledně věku cizince a použila i jiné metody a podklady, které by věk cizince určily s větší přesností.

12. Ve zde projednávané věci však nelze zapomínat, že kostní věk žalobce nebyl určen v rozmezí 2 až 3 let od věku uvedeného žalobcem. Kostní věk žalobce byl určen na více než dvojnásobek věku uvedeného žalobcem, když kostní věk žalobce dle lékařského posouzení činí „**minimálně 35 let**“. Ve zde projednávaném případě tak nebylo potřeba, aby žalovaná věk žalobce zjišťovala ještě dalšími způsoby, jelikož věk žalobce nebyl zjištěn na hranici zletilosti, ale daleko za její hranicí. Krajský soud má tímto způsobem zletilost

žalobce za dostatečně prokázanou. Krajský soud se tak z tohoto důvodu nezabýval tvrzenou nepřiměřeností doby prodloužení zajištění žalobce jako osoby nezletilé bez doprovodu.

13. Závěrem krajský soud shrnuje, že v postupu žalované neshledal žádné pochybení. Žalované vznikly pochybnosti o žalobcem tvrzeném věku, což vedlo k žádosti o stanovení kostního věku žalobce. Odbornou osobou byly posouzeny RTG snímky levé ruky žalobce metodou GP, přičemž kostní věk žalobce byl stanoven na minimálně 35 let. Na základě těchto dostatečně přesvědčivých výsledků žalovaná správně uzavřela, že žalobce je osobou zletilou, tudíž došlo dne 18. 2. 2021 rozhodnutím č. j. KRPE-6858-56/ČJ-2021-170022 k zajištění žalobce jako osoby zletilé. V tomto svém rozhodnutí své závěry o věku žalobce žalovaná dostatečně zdůvodnila, přičemž proti těmto závěrům žalobce nijak nebrojil. Žalovaná tak následně v žalovaném rozhodnutí o prodloužení zajištění nebyla již povinna do hloubky odůvodňovat závěry o zletilosti žalobce. Žalobní argumentace žalobce tak nebyla důvodná.
14. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
15. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.
16. Krajský soud přiznal ustanovenému zástupci žalobce odměnu skládající se ze 3 úkonů právní služby spočívající v přípravě a převzetí věci dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb č. 177/1996 Sb. („advokátní tarif“) a dvakrát sepsu podání ve věci samé (žaloba a kasační stížnost) dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, přičemž za jeden úkon právní pomoci tak podle § 7 bodu 5 ve spojení § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu 3.100,- Kč, dále paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za 3 úkony právní služby po 300,- Kč. Celkem krajský soud přiznal ustanovenému zástupci žalobce odměnu ve výši 10 200,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 21. října 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce